

РЕШЕНИЕ

№ 5878

гр. София, 05.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 03.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2086** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка чл.27 ал.3 и ал.4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010г., с изх.№02-280-2600/2935 от 02.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” по Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер /УИН/ 28/230410/34145 от 19.03.2010г. в частта му, с която са определени като недопустими за подпомагане площи в общ размер на 82.67ха.

Жалбоподателят моли за отмяна на административния акт в тази му част като незаконосъобразен. Счита, че административният акт не е мотивиран съобразно изискванията на закона, което затруднява защитата му. Моли да му бъдат възстановени направените по делото разноски.

Ответникът –изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие”, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира заплащане на възнаграждение за процесуален представител и направените по делото разноски за експертиза.

Съдът при преценка на допустимостта на жалбата с оглед събраните по

делото доказателства приема следното:

Жалбата е допустима и основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е подал Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер /УИН/ 28/230410/34145 от 19.03.2010г. Жалбоподателят е заявил за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по Схемата за национални доплащания на площ /СНДП/ 64 парцела с обща площ 1652,9ха, попадащи в землищата на селата А., Б., Р., Саранско, С. и Ч..

При подаване на заявлението жалбоподателят е подписал декларация, че е запознат с одобрените за подпомагане площи през предходната кампания. Декларацията е с бланкетен текст – в нея не са посочени конкретни номера на парцели, попадащи извън слоя за подпомагане.

При извършени административни проверки е установено наличие на площи в 13 парцела, заявени както от жалбоподателя, така и от други лица. Това е съобщено на жалбоподателя с уведомително писмо с изх.№2089/2010г., съобщено на служител във фирмата на жалбоподателя на 21.09.2010г. Към писмото е приложена таблица на установените застъпвания, в която са посочени номерата на парцелите и лицата, които също са ги декларирали, както и карти на установените застъпвания. На жалбоподателя е дадена възможност в 10-дневен срок да представи документи, доказващи правното основание за ползването на земеделските земи. Указано му е, че при неявяване и непредставяне на документите застъпените площи ще се считат наддекларирани.

По делото няма данни жалбоподателят да е изпълнил указанията във връзка с установените застъпвания и застъпването да е разрешено в негова полза.

С обжалваното уведомително писмо по- голямата площ от заявените парцели е призната като годна за подпомагане /колона 6 от таблиците/. В колона 5 от таблиците и текстовата част към тях е посочена площ, която според административния орган не се стопанисва от жалбоподателя. В текстовата част към колона 5 са посочени две основания за това: 1/ след кръстосани проверки, представляващи пространствено сравнение на заявените площи с допустимите референтни парцели /допустим слой/ в системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП) и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК) е установено, че тези площи са извън допустимия слой; 2/ установени са площи, за които поради застъпвания кандидатът се е отказал или не е предоставил документи, доказващи правното основание за ползването им. В колона 5 площите, определени като недопустими по двете основания, са сумирани, така че не може да се установи в какъв размер е застъпването и в какъв размер площите попадат извън допустимия слой.

В хода на съдебното производство ответникът представя следните писмени доказателства: заповед на министъра на земеделието и храните №РД 09-278 от 29.04.2011г.; заключителен протокол от 14.06.2011г. на работна група по актуализиране на допустимия слой; писмо от министъра на земеделието и храните до ДФЗ с вх.№02-040981679 от 21.06.2011г. Видно от представените доказателства слоят „Площи, допустими за подпомагане по СЕПП” за кампания 2010г. се приема за завършен от работната група на 14.06.2011г. и на 21.06.2011г. е предаден за

интегриране в ИСАК.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза по поставени от ответника задачи. Заключениеето не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. Ортофотокартата, послужила за определяне на допустимите площи за 2010г., е изработена въз основа на самолетни снимки от 17.09.2010г. За парцелите по настоящото дело няма извършени полски проверки. Вещото лице е работило с предоставените снимки от Министерството на земеделието и храните (МЗХ). В някои парцели вещото лице е установило годни за подпомагане площи, които не са били включени – вещото лице е изчислило площта им със софтуера на МЗХ. Експертизата установява разлика в допустимата за подпомагане площ в следните парцели: БЗС 00758-10-2-2; БЗС 00758-41-1-4; БЗС 05952-159-1-2; БЗС 05952-185-1-2; БЗС 95952-190-1-2; БЗС 05952-211-1-2; БЗС 05952-74-1-1; БЗС 62921-336-1-2; БЗС 62921-71-2-1 и БЗС 65406-54-1-2.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, но при съществени нарушения на изискванията на закона.

Съгласно чл.20а ал.1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. С уведомителното писмо жалбоподателят е уведомен за предприетите действия по заявлението му. Тъй като с уведомителното писмо непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя, съдът счита, че то е индивидуален административен акт и следва да има задължителното съдържание, посочено в чл.59 ал.2 от АПК. Фактическите и правни основания за издаването му се съдържат в таблицата, представяща начина на формиране на общата сума за финансово подпомагане. Никъде в акта обаче не са посочени индивидуализиращи случая факти - кои точно са площите, които органът счита, че попадат извън допустимия слой за подпомагане; извън кой допустим слой попадат – този от 2009г., който е бил в сила към момента на подаване на заявлението, или този за 2010г., който е определен едва през 2011г.; кое от двете основания по таблица 5 е налице – площи извън допустимия слой или застъпване. Попълнената декларация при подаване на заявлението е бланкетна и от нея не става ясно кои точно БЗС или части от тях са били извън допустимия слой за 2009г. Експертизата установи грешки в определянето на допустимата за подпомагане площ. Отделно от това части от БЗС 62921-336-1-2 и БЗС 65406-54-1-2 се застъпват с други БЗС, поради което са определени като недопустими за подпомагане, но тези парцели не са посочени в писмото до жалбоподателя, с което го уведомяват за установените застъпвания. Независимо от това се налагат санкции и за тези площи.

Отпадането на площи в резултат на актуализиране на допустимия слой през 2011г. , както и в резултат на неотстранено застъпване е следвало да бъде обосновано в административния акт заедно с относимите факти. Текстовите ремарки към таблицата са толкова общи, че не могат да се възприемат като мотиви на акта. Експертизата също не може да замести липсата на мотиви. Недопустимо е с експертиза да се установяват факти, които не са част от съдържанието на административния акт. В съдебното производство експертното заключение служи само за проверка на констатациите на административния орган, но не може да допълва съдържанието му. Съдебното производство е контролно отменително - съдът също не е овластен да замести административния орган като вместо него установява

фактите и ги подвежда под относима правна норма.

Непосочването на фактически и правни основания е нарушение на изискването за съдържание на акта съгласно чл.59 ал.2 т.4 от АПК и основание за отмяната му. Административният акт следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за повторно разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона. При повторното разглеждане на преписката следва да бъдат изложени подробни мотиви и да бъдат отстранени грешките при изчисляване на допустимата площ. Площи, попадащи в неразрешени застъпвания, могат да бъдат определени като недопустими за подпомагане само ако земеделският стопанин е бил уведомен за застъпването и му е дадена възможност да се откаже от заявената земя или да представи документи за ползването на земята.

В изпълнение на правомощията си по чл.174 от АПК във връзка с чл.57 ал.1 от АПК съдът счита, че следва да се определи 14-дневен срок за повторно разглеждане на преписката и издаване на административния акт.

При този изход на спора разноските са в полза на жалбоподателя – чл.143 ал.1 от АПК. Ответникът следва да възстанови на жалбоподателя сумата 2 200 лева, представляваща разноски за: държавна такса – 50 лева; експертиза - 300 лева и възнаграждение за процесуален представител -1850 лева. Ответникът не е поискал намаляване на възнаграждението за процесуален представител на жалбоподателя на основание чл.78 ал.5 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото. При липса на искане по чл.78 ал.5 от ГПК съдът не следва да извършва преценка дали възнаграждението за адвокат е прекомерно.

По изложените съображения и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за кампания 2010г., с изх.№02-280-2600/2935 от 02.10.2011г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” по Общо заявление за единно плащане на площ с УИН 28/230410/34145 от 19.03.2010г. в частта му, с която са определени като недопустими за подпомагане площи в общ размер на 82.67ха.

ВРЪЩА административната преписка на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” да заплати на [фирма] със седалище и адрес на управление в [населено място] сумата 2 200 /две хиляди и двеста/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град.

СЪДИЯ:

